

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΜΠΕΤΕΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας των Αμπετειανών της Αθήνας. Ο Πρόεδρος του δραστήριου Σωματείου και Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Νικόλας Βαδής υποδέχτηκε τους πολυάριθμους εκλεκτούς προσκεκλημένους στο ΧΙΛΤΟΝ της Αθήνας, στην αίθουσα «ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ», όπου τόνισε την μεγάλη προσπάθεια όλων για την αναβάθμιση του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού. «Όλοι γνωρίζουμε ότι παρά την συρρίκνωση και τα σχετικά με αυτή προβλήματα, η παροικία εξακολουθεί να δραστηριοποιείται, καταφέρνει να συντηρεί και διατηρεί εν λειτουργία τους ναούς μας όπως τους γνωρίσαμε, τα ιδρύματα και τους συλλόγους μας, και πάνω απ' όλα τα σχολεία μας, που εξακολουθούν να είναι φυτώρια – τα μοναδικά πλέον – της αιγυπτιακής νεολαίας», τόνισε στον λόγο του ο κ. Βαδής. «Δεν ξεχνούμε την παροικία», προσέθεσε ο Πρόεδρος του Σωματείου Αμπετειανών Αθήνας, τονίζοντας ότι «η παροικία μας μάς χρειάζεται δίπλα της, όχι μόνο γεμάτους αναμνήσεις, αλλά κυρίως συμπαραστάτες και πάντα φίλους», μεταφέροντας την στήριξη του δραστήριου Σωματείου προς το σημαντικό έργο της ιστορικής Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Ο κ. Βαδής δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει όλους όσους εκοπίασαν για την εκδήλωση, και μεταξύ αυτών την Αντιπρόεδρο του Συλλόγου κα Βεατρίκη Βλασσοπούλου. Να σημειωθεί ότι την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους και Αμπετειανοί από τη Νότιο Αφρική, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την Καβάλα, ο Κοινοτικός Επίτροπος Καΐρου κ. Ιωάννης Καρβέλλης, ο Επίτιμος Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. κ. Χαράλαμπος Καρβέλλης, ο κ. Βλάσσης Σαραντινός υιός του Αντιπροέδρου της Ε.Κ.Κ. κ. Βασίλη Σαραντινού, η κα Φρόσω Λουκαΐτου, ο ξενοδόχος κ. Βασίλης Σακελλάρης, οι γιατροί κ.κ. Μπελένης, Καττής, Πετρίδης, Χειρίδης, Τσιλτικλής, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιατών Ελλάδος κ. Φίλιππος Κοσσένας και όλα τα Μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου (εκτός τους προαναφερθέντες) οι κ.κ. Πάσσαρης, Μαραγκάκη και Μπαρραμίλλη. Μια ευτυχισμένη και καλή χρονιά σε όλους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

"Η πρώτη παγκόσμια συνδιάσκεψη Ηπειρωτών εξωτερικού"
Συνέντευξη του Γεν. Γραμματέα Π.Σ.Η.Ε κ. Γ. Καλλιδή

4-5

"Ο Καβάφης ποιητής κλειστού χώρου"
Γράφει ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος

8-10

Ναγκίμπ Μαχφούζ
Ένας από τους σημαντικότερους Άραβες συγγραφείς-Νόμπελ Λογοτεχνίας 1988

11

Νεοελληνική ανθολογία Γεώργιος Σουρής

12-13

"Ο Εορτασμός των Θυρανοξίων του Ι. Ν. των Αγ. Αναργύρων Σούμπρας"
Παρουσία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β'. Ρεπορτάζ του Ι. Φουρτούνα

14-15

Εκθέσεις και εργασίες των μαθητών της Αμπετείου Σχολής σήμερα...

16-21

Αμπέτειος σήμερα Πρόσωπα και πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αμπετείου Σχολής και του Συλλόγου Αμπετείου Αθήνας

23-25

ΕΔΩ ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ Εκθέσεις μαθητών της Αμπετείου Σχολής 1958

30-39

ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ Γράφει ο καθηγητής Γρ. Παπαφωτίου

34-35

Οι φίλοι που έφυγαν...

42-43

Τριμηνιαίο Περιοδικό του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Εκδότης : Νικόλας Βαδής
Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής
Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Άσπφ Νάχλα

Αρχισυντάκτης: Γρηγόριος Παπαφωτίου
Συντάκτης: Ιωάννης Φουρτούνας
Επιμέλεια: Νικόλας Βαδής, Σμάρω Βογιατζή

κάσμος

ΜΟΡΦΕΣ

Ο ΝΑΓΚΙΜΠ ΜΑΧΦΟΥΖ γεννήθηκε το 1911 στο Κάιρο. Σπούδασε φιλοσοφία και εργάστηκε στο δημόσιο μέχρι το 1972, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε. Άρχισε να γράφει στα δεκαεφτά του και το πρώτο του μυθιστόρημα εκδόθηκε το 1939. από τότε έγραψε γύρω στα τριάντα μυθιστορήματα και περίσσοτερα από εκατό διηγήματα, πολλά από τα οποία έγιναν επιτυχημένες ταινίες. Το 1988 η Σουηδική Ακαδημία Γραμμάτων τον τίμησε με το βραβείο ΝΟΜΠΕΛ της Λογοτεχνίας για το σύνολο του έργου του, το οποίο χαρακτήρισε πλούσιο σε αποχρώσεις άλλοτε απόλυτα ρεαλιστικό και άλλοτε γεμάτο αμφιθυμικές αναμνήσεις. Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από 25 γλώσσες. Στις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν με μεγάλη επιτυχία άλλα 14 μυθιστορήματα του μεγάλου Άραβα συγγραφέα. Το ελληνικό αναγνωστικό κοινό αγκάλιασε με ιδιαίτερη αγάπη την ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ, ένα συναρπαστικό έπος- τοιχογραφία μιας ολόκληρης εποχής, και το Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, το πιο ολοκληρωμένο και σύνθετο έργο του. Με ιδιαίτερη

Ναγκίμπ Μαχφούζ: "Είμαι ο γιος δύο πολιτισμών... "

Επιμέλεια Σμάω Βογιατζή

ανυπομονησία αναμένεται και το επόμενο μυθιστόρημά του, με τίτλο ΑΓΑΠΗ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗ ΒΡΟΧΗ.

Κριτικές

Ρεαλιστής, όπου κρίνει ότι χρειάζεται, διεισδυτικός, άριστος ανατόμος της ανθρώπινης φύσης, ιδιαίτερα της πολυσύνθετης εκείνης των ανθρώπων της πατρίδας του, αλλά και τέλειος γνώστης όλων των κοινωνικών προβλημάτων της σύγχρονης αιγυπτιακής κοινωνίας, ο Μαχφούζ σφράγισε με το έργο του την πεζογραφία του αραβικού κόσμου.

Μάρω Στασινοπούλου

Ο Μαχφούζ θεωρείται ως ο «Καζαντζάκης της Ανατολής», ο πρώτος μεγάλος λογοτέχνης της Αιγύπτου που τόλμησε να αναρωτηθεί δημοσίως για ορισμένα βασικά ζητήματα. Μέσα από τα κείμενά του βλέπουμε τις επιρροές του από τη δυτική σκέψη αλλά και την αγωνία του να βοηθήσει του συμπατριώτες του.

Νίκος Βατόπουλος

Ο Ναγκίμπ Μαχφούζ κατορθώνει να μας προσφέρει ένα ρεαλιστικό, μυθιστορηματικό μωσαϊκό συγχρόνων αιγυπτιακών χαρακτήρων, κοινωνικών δομών και καταστάσεων, με βάση το οποίο μπορούμε να εκτιμήσουμε το λογοτεχνικό του ταλέντο και τη γνήσια αραβική του δεινότητα. Ομως και ο βαθύς μεταφυσικός στοχασμός του- αν και περίτεχνα κρυμμένος- αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο της υποθέσεως και της πλοκής.

Σ.Ε. Μοραβέλιας

« Πιστεύω στη ζωή και στον άνθρωπο ». Αυτό είχε πει ο Άχμαντ. « Αισθάνομαι υποχρεωμένος να υπερασθω τα υψηλότερα ιδανικά, εφ' όσον πιστεύω πως είναι αληθινά και αφού είναι δειλία ν' ασοφείγει κανείς το ανθρώπινο καθήκον του. Ενώπις θεωρώ τον εαυτό μου υποχρεωμένο να εδωναστατεί εναντίον ιδανικών που πιστεύω πως είναι ψευδή και δεν εξυπηρετούν το σύνολο της ανθρωπότητας αλλά μονάχα μεμονωμένες ομάδες ανθρώπων. Το να ασοφείγει κανείς αυτού τον είδους την εδωνάσταση, είναι **πυρόδοσία** ».

« Οι δρόμοι του Μείλον »

ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΠΙΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Θέμα εργασίας : "Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω"- επαναλαμβάνει διαρκώς η γλώσσα στη γλωσσική κοινότητα που τη μιλάει. Υπό την επίβλεψη της καθηγήτριας κ. Μ. Υδραίου. Συγκεντρώστε υλικό (άρθρα από εφημερίδα, λογοτεχνικά κείμενα, σκίτσα, γελοιογραφίες, φωτογραφίες κ.λ.π.) που να δίνουν την εικόνα των νέων στην καθημερινή τους συναναστροφή, γλωσσική πράξη που να αποκαλύπτει το στίγμα της σημερινής εποχής.

Μπορείτε εναλλακτικά, αφού πρώτα αναλογιστείτε το λεξιλόγιο των σημερινών νέων στην καθημερινότητά τους να τους χαρακτηρίσετε και κατά συνέπεια να χαρακτηρίσετε την εποχή που ζούμε.

Εργασία 1^η

Των μαθητριών της Α' Λυκείου
Φαουζίας Ελ Ταμίμι και Ελένης Μάμαλη

Η γλώσσα είναι μια πολύμορφη και πολύπλοκη κοινότητα. Γι' αυτόν που ξέρει να την χρησιμοποιεί είναι δύναμη, πνευματική καλλιέργεια και κοινωνική καταξίωση. Η σωστή γλωσσική συμπεριφορά δε διασπά ούτε υποβαθμίζει τον άνθρωπο. Από το πώς μιλάει κάποιος μπορείς να καταλάβεις αμέσως την προσωπικότητά του, το επίπεδό του και το τι άνθρωπος είναι. Μια και μόνο λέξη του τον επισημαίνει, τον τοποθετεί ολόκληρο και τον εκθέτει. Επίσης η γλώσσα αποκαλύπτει ή καλύπτει τον προσωπικό τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι συνηθίζουν να ευνοούν και να αξιολογούν πράγματα γεγονότα και καταστάσεις. Πολλοί βέβαια εκμεταλλούνται την κοινωνική τους δύναμη για να επιβάλλουν τις απόψεις τους π.χ. βουλευτές, υπουργοί, δήμαρχοι κ.α. Ενώ άλλοι χρησιμοποιούν τα δικαιώματα που έχουν στο λόγο με λάθος τρόπο.

Ακόμα, ανάμεσα στα δύο φύλλα (άντρες, γυναίκες) αλλά και στα άτομα με διαφορετική ηλικία, διαφοροποιείται η γλώσσα που χρησιμοποιούν π.χ. συνήθως οι γυναίκες και τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας έχουν τη γλώσσα σε μεγαλύτερο βαθμό από τους άντρες και τα νεότερα άτομα π.χ. οι εκφράσεις με κοινωνικό κύρος, ίσως επειδή οι δεύτεροι έχουν περισσότερη κοινωνική ελευθερία.

Οι περισσότεροι νέοι δεν χρησιμοποιούν σωστά τη γλώσσα, όχι μόνο μεταξύ τους αλλά και με άτομα που απαιτείται να δείχνουν σεβασμό. Κάνουν κατάχρηση στα δικαιώματα που έχουν στο λόγο, χρησιμοποιώντας τον όπως τους αρέσει, μη υπολογίζοντας τους γύρω τους παρά μόνο τον εαυτό τους. Δηλαδή πιστεύουν πως η γλώσσα είναι απλά ένας τρόπος άμυνας γι' αυτό και μερικά πράγματα που λένε και τα θεωρούν ασήμαντα θα μπορούσαν πολύ εύκολα να προσβάλλουν ή ακόμα και να πληγώσουν κάποιον.

Ο σημαντικότερος όμως παράγοντας στο πως θα χρησιμοποιήσει ένα άτομο τη γλώσσα είναι κυρίως οι γονείς του αλλά και οι γύρω του, διότι τα πρώτα στάδια μάθησης ενός ανθρώπου είναι τα πρώτα χρόνια της ζωής του.

Εργασία 2^η

Του μαθητή της Α' Λυκείου: Γεωργίου Μενεκίδη

Γλώσσα. Τι είναι γλώσσα; Γλώσσα δεν είναι τύποι και κανόνες γραμματικής αλλά η έκφραση του εσωτερικού κόσμου, κύμα ζωής, άνοιγμα και επαφή ψυχών, ανταλλαγή συναισθημάτων και σκέψεων, ταπεινότητες της καθημερινής ζωής. Γλώσσα είναι ολόκληρος ο λαός. Η γλώσσα γι' αυτόν που ξέρει να την χρησιμοποιεί σωστά είναι δύναμη αυτή γίνεται μεγαλύτερη, όταν συνδυάζεται με πνευματική καλλιέργεια και κοινωνική καταξίωση.

Ένας σημερινός νέος συνήθως εκφράζεται με αισχύροτητα, χωρίς σεβασμό στον μεγαλύτερο και στο μικρότερο. Χρησιμοποιεί τη "γλώσσα" του με λάθος τρόπο αν και ο ίδιος το γνωρίζει κατά βάθος, αλλά αρνείται να το παραδεχτεί ίσως, γιατί θεωρεί τη "γλώσσα" που χρησιμοποιεί ως ένα μέσον για να νοιώθει μεγαλύτερος ή ακόμα να νομίζει ότι προσελκύει τους συνομήλικους του, π.χ. με αισχρά ανέκδοτα, αστεία, παροιμίες κ.λ.π. με αποτέλεσμα να το βλέπουν διασκεδαστικό και στο τέλος να τους μένει συνήθεια.

Αυτά τα παιδιά χαρακτηρίζονται ως αλήτες ή κακομαθημένα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο εσωτερικός τους κόσμος και οι λόγοι που ώθησαν αυτά τα νέα παιδιά σ' αυτό που είναι, αλλά βλέπουν μόνο την εμφάνιση βγάζοντας διάφορα συμπεράσματα και ξεχνώντας πως και αυτοί στην ηλικία τους συμπεριφέρονταν με τον ίδιο τρόπο. Εγώ, δεν θα χαρακτήριζα αυτά τα παιδιά ούτε αλήτες ούτε και κακομαθημένα αλλά απλώς παρασυρμένα που προσπαθούν να συμβιβαστούν με την εποχή που ζούνε. Το φταίξιμο δεν το ρίχνω στους νέους και τους εφήβους, αλλά στους μεγαλύτερους που βρίζουν παντού (στους δρόμους, στα σπίτια τους...), στο σχολείο και στις τηλεοπτικές σειρές, όπου ακούγονται κάποιες αισχρολογίες.

Όπως ανέφερα και πριν, οι νέοι προσπαθούν να συμβιβαστούν με την εποχή που ζούνε, μια εποχή γεμάτη πολέμους, πολιτικά συμφέροντα, κλοπές, δολοφονίες κ.λ.π.

Άρα συμπεραίνουμε, πως εμείς είμαστε που δημιουργούμε και την ίδια στιγμή καταστρέφουμε!

ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Θέμα εργασίας : "Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω"- επαναλαμβάνει διαρκώς η γλώσσα στη γλωσσική κοινότητα που τη μιλάει. Υπό την επίβλεψη της καθηγήτριας κ. Μ. Υδραίου. Συγκεντρώστε υλικό (άρθρα από εφημερίδα, λογοτεχνικά κείμενα, σκίτσα, γελοιογραφίες, φωτογραφίες κ.λ.π.) που να δίνουν την εικόνα των νέων στην καθημερινή τους συναναστροφή, γλωσσική πράξη που να αποκαλύπτει το στίγμα της σημερινής εποχής.

Μπορείτε εναλλακτικά, αφού πρώτα αναλογιστείτε το λεξιλόγιο των σημερινών νέων στην καθημερινότητά τους να τους χαρακτηρίσετε και κατά συνέπεια να χαρακτηρίσετε την εποχή που ζούμε.

Εργασία 1^η

Των μαθητριών της Α' Λυκείου
Φαουζίας Ελ Ταμίμι και Ελένης Μάμαλη

Η γλώσσα είναι μια πολύμορφη και πολύπλοκη κοινότητα. Γι' αυτόν που ξέρει να την χρησιμοποιεί είναι δύναμη, πνευματική καλλιέργεια και κοινωνική καταξίωση. Η σωστή γλωσσική συμπεριφορά δε διασπά ούτε υποβαθμίζει τον άνθρωπο. Από το πώς μιλάει κάποιος μπορείς να καταλάβεις αμέσως την προσωπικότητά του, το επίπεδό του και το τι άνθρωπος είναι. Μια και μόνο λέξη του τον επισημαίνει, τον τοποθετεί ολόκληρο και τον εκθέτει. Επίσης η γλώσσα αποκαλύπτει ή καλύπτει τον προσωπικό τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι συνηθίζουν να ευνοούν και να αξιολογούν πράγματα γεγονότα και καταστάσεις. Πολλοί βέβαια εκμεταλλεύονται την κοινωνική τους δύναμη για να επιβάλλουν τις απόψεις τους π.χ. βουλευτές, υπουργοί, δήμαρχοι κ.α. Ενώ άλλοι χρησιμοποιούν τα δικαιώματα που έχουν στο λόγο με λάθος τρόπο.

Ακόμα, ανάμεσα στα δύο φύλλα (άντρες, γυναίκες) αλλά και στα άτομα με διαφορετική ηλικία, διαφοροποιείται η γλώσσα που χρησιμοποιούν π.χ. συνήθως οι γυναίκες και τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας έχουν τη γλώσσα σε μεγαλύτερο βαθμό από τους άντρες και τα νεότερα άτομα π.χ. οι εκφράσεις με κοινωνικό κύρος, ίσως επειδή οι δεύτεροι έχουν περισσότερη κοινωνική ελευθερία.

Οι περισσότεροι νέοι δεν χρησιμοποιούν σωστά τη γλώσσα, όχι μόνο μεταξύ τους αλλά και με άτομα που απαιτείται να δείχνουν σεβασμό. Κάνουν κατάχρηση στα δικαιώματα που έχουν στο λόγο, χρησιμοποιώντας τον όπως αυτοί νομίζουν σωστά ή ακόμα και όπως τους αρέσει, μη υπολογίζοντας τους γύρω τους παρά μόνο τον εαυτό τους. Δηλαδή πιστεύουν πως η γλώσσα είναι απλά ένας τρόπος άμυνας γι' αυτό και μερικά πράγματα που λένε και τα θεωρούν ασήμαντα θα μπορούσαν πολύ εύκολα να προσβάλλουν ή ακόμα και να πληγώσουν κάποιον.

Ο σημαντικότερος όμως παράγοντας στο πως θα χρησιμοποιήσει ένα άτομο τη γλώσσα είναι κυρίως οι γονείς του αλλά και οι γύρω του, διότι τα πρώτα στάδια μάθησης ενός ανθρώπου είναι τα πρώτα χρόνια της ζωής του.

Εργασία 2^η

Του μαθητή της Α' Λυκείου: Γεωργίου Μενεκίδη

Γλώσσα. Τι είναι γλώσσα; Γλώσσα δεν είναι τύποι και κανόνες γραμματικής αλλά η έκφραση του εσωτερικού κόσμου, κύμα ζωής, άνοιγμα και επαφή ψυχών, ανταλλαγή συναισθημάτων και σκέψεων, ταπεινότητες της καθημερινής ζωής. Γλώσσα είναι ολόκληρος ο λαός. Η γλώσσα γι' αυτόν που ξέρει να την χρησιμοποιεί σωστά είναι δύναμη αυτή γίνεται μεγαλύτερη, όταν συνδυάζεται με πνευματική καλλιέργεια και κοινωνική καταξίωση.

Ένας σημερινός νέος συνήθως εκφράζεται με αισχροτήτα, χωρίς σεβασμό στον μεγαλύτερο και στο μικρότερο. Χρησιμοποιεί τη "γλώσσα" του με λάθος τρόπο αν και ο ίδιος το γνωρίζει κατά βάθος, αλλά αρνείται να το παραδεχτεί ίσως, γιατί θεωρεί τη "γλώσσα" που χρησιμοποιεί ως ένα μέσον για να νοιώθει μεγαλύτερος ή ακόμα να νομίζει ότι προσελκύει τους συνομήλικους του, π.χ. με αισχρά ανέκδοτα, αστεία, παροιμίες κ.λ.π. με αποτέλεσμα να το βλέπουν διασκεδαστικό και στο τέλος να τους μένει συνήθεια.

Αυτά τα παιδιά χαρακτηρίζονται ως αλήτες ή κακομαθημένα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο εσωτερικός τους κόσμος και οι λόγοι που ώθησαν αυτά τα νέα παιδιά σ' αυτό που είναι, αλλά βλέπουν μόνο την εμφάνιση βγάζοντας διάφορα συμπεράσματα και ξεχνώντας πως και αυτοί στην ηλικία τους συμπεριφέρονταν με τον ίδιο τρόπο. Εγώ, δεν θα χαρακτήριζα αυτά τα παιδιά ούτε αλήτες ούτε και κακομαθημένα αλλά απλώς παρασυρμένα που προσπαθούν να συμβιβαστούν με την εποχή που ζούνε. Το φταίξιμο δεν το ρίχνω στους νέους και τους εφήβους, αλλά στους μεγαλύτερους που βρίζουν παντού (στους δρόμους, στα σπίτια τους...), στο σχολείο και στις τηλεοπτικές σειρές, όπου ακούγονται κάποιες αισχρολογίες.

Όπως ανέφερα και πριν, οι νέοι προσπαθούν να συμβιβαστούν με την εποχή που ζούνε, μια εποχή γεμάτη πολέμους, πολιτικά συμφέροντα, κλοπές, δολοφονίες κ.λ.π.

Άρα συμπεραίνουμε, πως εμείς είμαστε που δημιουργούμε και την ίδια στιγμή καταστρέφουμε!

1) «Ο υπερπληροφορημένος πολίτης της εποχής μας είναι σχεδόν απληροφόρητος»
ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

Εργασίες μαθητών της Β' Λυκείου της Αμπετείου Σχολής

Α) Πράγματι, έτσι έχουν τα πράγματα, ο υπερπληροφορημένος πολίτης της εποχής μας είναι περισσότερο απληροφόρητος παρά πληροφορημένος.

Η εποχή μας είναι η εποχή της πληροφορίας. Κάθε μέρα διαδίδονται νέες πληροφορίες σε όλο τον κόσμο. Δεν έχει πια σημασία αν είναι ψεύτικες ή αληθινές, λανθασμένες ή σωστές, σημασία έχει το ότι ο κόσμος βομβαρδίζεται συνέχεια από πλήθος πληροφοριών, χωρίς να μπορεί πια κανείς να αντιλαμβάνεται το νόημα τους.

Έχει αυξηθεί τόσο πολύ η διάδοσή τους, που ένας άνθρωπος αδυνατεί να τις κατανοήσει. Δεν είναι τόσο απλό το θέμα, όσο νομίζετε. Υπάρχει πράγματι ο κίνδυνος. Είμαστε παγιδευμένοι σε μια κοινωνία που κατακλύζεται από πληροφορίες, χωρίς να μπορούμε να κάνουμε τίποτα, αφού δεν τις κατανοούμε.

Γι' αυτό και μένουμε αδρανείς και δεν

αντιδρούμε σε τίποτα από ό,τι συμβαίνει γύρω μας. Μένουμε κορεσμένοι με την αίσθηση της υπερπραγματικότητας και δεν είμαστε πια σε θέση να ξέρουμε τι θέλουμε. Έτσι, με τη διάδοση όλων αυτών των πληροφοριών μέσω των ΜΜΕ - που προσπαθούν με κάθε τρόπο να δημιουργήσουν από το κάθε τι πληροφορία και να φέρουν στη δημοσιότητα όλα τα γεγονότα που συμβαίνουν γύρω μας - η κοινωνία μεταμορφώνεται σε μια τεράστια οθόνη παρακολούθησης και εμείς σε ουδέτερους θεατές που αφηνόμαστε ολοκληρωτικά στην επιρροή της.

Η πληροφόρηση είναι αυτή πια που καταλαμβάνει την εξουσία και εμείς όλοι καταντάμε υποταγμένοι σε αυτήν, μένοντας στάσιμοι απέναντί της. Με αποτέλεσμα, παρά την υπερπληροφόρηση γύρω μας, εμείς να είμαστε σχεδόν απληροφόρητοι.

Χριστίνα Καντσιλιέρη, Β' Λυκείου

Β) Στη σύγχρονη κοινωνία ο κόσμος βομβαρδίζεται από πληθώρα πληροφοριών. Η πληροφόρηση βρίσκεται κάτω από τα χέρια και την εξουσία των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, τα οποία οφείλουν να τη χρησιμοποιούν σωστά. Εκτός από τις θετικές συνέπειες της πληροφόρησης, δηλαδή να ενημερώνει για τα γεγονότα του παρελθόντος, τις καταστάσεις του παρόντος, την προοδευτική εξέλιξη στο χώρο της πολιτικής και της οικονομίας, να φέρνει πιο κοντά τους λαούς και να επιδιώκει την παγκόσμια ομόνοια και συνεργασία μεταξύ των λαών, υπάρχουν και αρνητικές συνέπειες. Μια αρνητική συνέπεια, που επιδιώκουν συχνά τα ΜΜΕ, είναι η υπερπληροφόρηση.

Με την υπερπληροφόρηση λοιπόν τα ΜΜΕ επιδιώκουν, με τη διαρκή και συνεχή παροχή πληροφοριών, να παγιδέψουν τους ανθρώπους και να τους καταστήσουν παθητικούς δέκτες, που αναγκαστικά αποδέχονται τις πληροφορίες. Και αυτό, γιατί η συνεχής

εναλλαγή εικόνας και ήχου δεν αφήνει περιθώρια χρόνου στους δέκτες να επεξεργαστούν και να κατανοήσουν το νόημα των πληροφοριών που δέχονται, με αποτέλεσμα να περιορίζεται η πνευματική δύναμη του ανθρώπου και να μην καλλιεργείται ο στοχασμός, και πολλοί να οδηγούνται σε καταστάσεις υστερίας και σχιζοφρένειας.

Εμείς λοιπόν, προκειμένου να αποφύγουμε αυτή την παθητικότητα και την πλύση εγκεφάλου που επιδιώκουν τα ΜΜΕ, με τη δημοσίευση και παροχή ασήμαντων από τη φύση τους γεγονότων, δεν πρέπει να επηρεαζόμαστε ούτε να δεχόμαστε ό,τι οι άλλοι πλάθουν και κατασκευάζουν και μας το προσφέρουν έτοιμο, αλλά να είμαστε σε θέση να ασκήσουμε την κριτική μας ικανότητα. Επομένως, δεν είναι σωστό να θεωρούνται πληροφορημένοι οι πολίτες που δέχονται παθητικά τις ασήμαντες πληροφορίες που μας παρέχουν τα ΜΜΕ. Αντιθέτως θεωρούνται απληροφόρητοι.

Ειρήνη Μαγάμες, Β' Λυκείου

Γ) Αγαπητοί μαθητές, η σημερινή μας σελίδα έχει ως θέμα την πληροφόρηση και πιο συγκεκριμένα την υπερπληροφόρηση των πολιτών στην εποχή μας. Οι σημερινοί πολίτες έχουν ως μέσο πληροφόρησης τα ΜΜΕ, την τηλεόραση δηλαδή, τον τύπο, το ραδιόφωνο. Η τηλεόραση με τη δύναμη της εικόνας της και ο τύπος με τον παραπλανητικό του λόγο βομβαρδίζουν τους πολίτες με πληροφορίες που εύκολα μπορούν να πάρουν τη μορφή υπερπληροφόρησης.

Η υπερπληροφόρηση είναι η προβολή παραπάνω πληροφοριών, συνήθως ασήμαντων, για κάποιο θέμα ή γεγονός. Τα μέσα επικοινωνίας τις χρησιμοποιούν, για να γεμίσουν τα δελτία και τις σελίδες τους. Έτσι οι σημερινοί αναγνώστες διαβάζοντας τα γεγονότα βομβαρδίζονται από ασήμαντες λεπτομέρειες, με αποτέλεσμα να χάνουν την ουσία του γεγονότος και να μένουν απληροφόρητοι. Από την άλλη πλευρά οι πολίτες, βλέποντας, γνωρίζοντας και ζώντας την

καθημερινότητα, θα πρέπει να ασκούν κριτική και να μπορούν να διαχωρίζουν την ουσία από τις περισσολογίες, αφού τα μέσα πληροφόρησης προσπαθούν να μας περιορίσουν στα δικά τους πλαίσια κατακλύζοντας μας από «υπέρβαρο» πληροφοριών, πράγμα που μας κάνει να χάνουμε το νόημα. Δυστυχώς όμως, στους σημερινούς πολίτες σπανίζει αυτή η κριτική ικανότητα, με αποτέλεσμα ό,τι βλέπουν και ακούνε να το παίρνουν ως δεδομένο.

Έτσι, η υπερπληροφόρηση δεν είναι θέμα μόνο των μέσων επικοινωνίας αλλά και δικό μας. Η πληροφόρηση μπορεί να γίνεται με κάθε τρόπο και ελεύθερα, όμως οι πολίτες θα πρέπει να έχουν την ικανότητα να σχολιάζουν και να κριτικάρουν τις πληροφορίες αναγνωρίζοντας τα βασικά θέματα από τις περιττές πληροφορίες. Αν δεν έχει κάποιος αυτή την ικανότητα, κινδυνεύει να μείνει απληροφόρητος.

Αλίκη Μάντι, Β' Λυκείου

Δ) Τη σημερινή εποχή ο κόσμος βομβαρδίζεται από πολλές και, μερικές φορές, άσχετες και ανούσιες πληροφορίες. Οι κοινωνίες μας είναι κοινωνίες υψηλής πυκνότητας πληροφοριών. Οι οθόνες κάθε μέρα γεμίζουν με διαφημίσεις για όλα τα θέματα, ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς. Για ταινίες, για περιοδικά, για αυτοκίνητα, για κινητά, για κάποιους καλλιτέχνες, για τον αθλητισμό και πολλά άλλα. Έτσι, όλοι εμείς οι ανυποψίαστοι και αθώοι πολίτες πέφτουμε στην παγίδα και θαβόμαστε κάτω από ανεξέλεγκτους σωρούς εικόνων. Παγιδευόμαστε σε μια ασταμάτητη θύελλα πληροφοριών, χωρίς βέβαια να βλέπουμε ή να καταλαβαίνουμε το νόημα των κυμάτων που τις περιβάλλει. Όλος ο κόσμος επηρεάζεται από τον μεγάλο αυτό αριθμό πληροφοριών.

Γίνεται ο κόσμος μια βιομηχανία κατασκευής και προώθησης πληροφοριών και φυσικά μετατρέπεται σε μια γιγάντια οθόνη παρακολούθησης.

Γι' αυτό όλος ο κόσμος πρέπει να «ξυπνήσει», να ανοίξει τα μάτια του, να καταλάβει κάποια πράγματα για την έννοια πληροφορία και πληροφόρηση και να συνειδητοποιήσει επιτέλους ότι αυτά που βλέπει, όλα σχεδόν ή, αν όχι όλα, τα περισσότερα προϊόντα, δεν θα του κάνουν καλό ούτε θα τον βοηθήσουν. Αντίθετα, θα τον κάνουν σχιζοφρενή, παρά τη θέλησή του, ανοιχτό και καταφατικό σε όλα, δηλαδή ό,τι βλέπει να το δέχεται και φυσικά μονίμως ζαλισμένο λέγοντας ναι ή όχι σε ό,τι του «πλασάρουν».

Οδυσσέας Μπάστας, Β' Λυκείου

Ε) Στις μέρες μας οι συνθήκες είναι τέτοιες, ώστε ο υπερπληροφορημένος πολίτης να είναι σχεδόν απληροφόρητος. Ας δούμε λοιπόν ποιοι είναι οι παράγοντες που οδηγούν στην κατάσταση αυτή, μα και ποιες είναι οι συνέπειές της στο ευρύτερο σύνολο της κοινωνίας. Οι πληροφορίες στην εποχή μας αποτελούν την «πραμάτεια», θα λέγαμε, των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.), μα και πολλών άλλων κερδοσκοπικών εταιριών. Με σκοπό είτε την ακροαματικότητα είτε την αύξηση των κερδών τους είναι διατεθειμένοι να κάνουν τα πάντα.

Σ' αυτό έχει συμβάλει και η ακατάπαυστη πρόοδος της τεχνολογίας, η οποία έχει αλλάξει τον τρόπο διάδοσης των πληροφοριών σε τέτοιο βαθμό, ώστε να είναι εύκολο στον καθένα να διαδώσει κάποια πληροφορία ή γεγονός, χωρίς όμως να ξέρει αν η πληροφορία αυτή είναι αξιόπιστη ή όχι.

Έτσι λοιπόν, εξαιτίας της εύκολης πρόσβασης που έχουμε στις πληροφορίες και εξαιτίας των κερδοσκοπικών κινήτρων των ΜΜΕ, ο άνθρωπος δέχεται καθημερινά αμέτρητες πληροφορίες, τις οποίες ο ίδιος δεν μπορεί να ελέγξει ή να κατανοήσει, με αποτέλεσμα να χάνεται και να «πνίγεται» μέσα σε ένα όλο και περισσότερο διογκούμενο χάος

πληροφοριών και να υποβαθμίζεται σ' ένα είδος όχλου, που χειραγωγείται από αυτούς που κρατάνε τα ηνία των καναλιών και των εφημερίδων. Καταντάει να υποδουλώνεται στις πληροφορίες και να μένει ανήμπορος και χαμένος, χωρίς θέληση.

Υπάρχει όμως τρόπος να αντιμετωπιστεί αυτή η προβληματική κατάσταση. Αυτός ο τρόπος είναι η μόρφωση, διότι με τη μόρφωση αναπτύσσεται η κριτική ικανότητα του νου, με την οποία γίνεται δυνατό να ελέγχουμε τι είδους πληροφορίες παίρνουμε, αλλά και να τις κατανοούμε καλύτερα.

Ακόμη, ένα άλλο προστατευτικό «μέτρο» που μπορούμε να πάρουμε είναι να ελέγχουμε την αξιοπιστία των πηγών μας, καθώς και να αποφεύγουμε να παίρνουμε τις πληροφορίες μέσω τηλεόρασης, διότι είναι πολύ εύκολο να πέσουμε θύματα παραπληροφόρησης από τον καταϊγιστικό ρυθμό με τον οποίο προβάλλονται οι πληροφορίες. Η κατάσταση αυτή όλο και χειροτερεύει, γι' αυτό και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όσον αφορά τις πληροφορίες που δεχόμαστε, μα και να βοηθάμε ώστε αν την αναστρέψουμε.

Νικόλας Μελαχροινούδης, Β' Λυκείου

2) «Ο Λακωνικός Λόγος»

Αγαπητοί μαθητές,

Με αφορμή τη συζήτηση που οργανώνει η τάξη μας με θέμα «Λόγος – Επικοινωνία», θα σας μιλήσω για τη λακωνικότητα.

Ο όρος λακωνικότητα προήλθε από τους Σπαρτιάτες. Οι Σπαρτιάτες ήταν ονομαστοί για τη λακωνικότητά τους, δηλαδή την ικανότητά τους να εκφράζονται με συντομία και συγχρόνως με ευστοχία, και αυτό εξαιτίας των ηθών τους και του τρόπου ζωής τους. Όσο και αν νομίζουμε πως το να εκφράζεται κανείς με λακωνικότητα είναι συνάρτηση εσωστρέφειας και αποτελεί φραγμό στην επικοινωνία, κατά βάθος η λακωνικότητα αποτελεί αρετή του

ομιλητή.

Με το λακωνικό λόγο αποφεύγεται ο πλατειασμός σε μια συζήτηση, έτσι ώστε αυτή να παραμένει στο ίδιο θέμα και να μην αλλάξει πορεία. Εξοικονομείται πολύτιμος χρόνος, για να εκφραστούν περισσότερες απόψεις και να μην επικεντρωθεί μια συζήτηση σ' έναν μόνο ομιλητή. Καλλιεργείται το πνεύμα, αφού η έκφραση κάποιου με λακωνικό τρόπο και η κατανόησή του από τους ακροατές απαιτεί κριτική ικανότητα. Ακόμη, η λακωνικότητα διευκολύνει την επικοινωνία σε τομείς όπου απαιτείται σαφήνεια και ακρίβεια και δεν είναι επιθυμητή η φλυαρία. Τελευταίο και σημαντικότερο είναι ότι διατηρεί το

ενδιαφέρον του δέκτη χωρίς οι πολυλογίες να τον κάνουν να πλήττει. Ο λακωνικός λόγος όμως δεν είναι πάντα απαραίτητος, διότι πολλές φορές επιβάλλεται η αναλυτική έκφραση. Υπάρχουν λοιπόν διάφορες προϋποθέσεις εφαρμογής του, και δεχόμαστε ότι η λακωνικότητα ενδείκνυται σε ορισμένες μορφές λόγου, σε ορισμένο ακροατήριο και σε ορισμένες περιστάσεις της ζωής. Όπως για παράδειγμα, στα προγράμματα της τηλεόρασης, στα δρομολόγια μέσω μεταφοράς, στα κυβερνητικά, πολεμικά,

ιατρικά ανακοινωθέντα κτλ. Επίσης, όταν δίνουμε οδηγίες, εντολές σε μικρά παιδιά, θα πρέπει να εκφραζόμαστε λιτά, απλά, ξεκάθαρα, δηλαδή λακωνικά. Ακόμη, λακωνισμός απαιτείται όταν σε μικρό χρονικό διάστημα οφείλουμε να πούμε κάτι με σαφήνεια.

Επομένως, διαπιστώνουμε πως ο λακωνικός τρόπος ομιλίας μάς εξυπηρετεί σε πολλούς τομείς, έτσι ώστε να μην καταντάμε κουραστικοί.

Χριστίνα Καντσιλιέρη, Β΄ Λυκείου

Την προηγούμενη εβδομάδα η τάξη μας οργάνωσε μια συζήτηση με θέμα «Λόγος – Επικοινωνία». Η εισήγησή μου στη συζήτηση αυτή είχε θέμα «η γλώσσα δεν είναι μόνο όργανο επικοινωνίας». Διότι, με το να δεχτούμε ότι η γλώσσα είναι μόνο όργανο επικοινωνίας, την υποβαθμίζουμε και την καθιστούμε φτώχη, μη μπορώντας να την καταλάβουμε. Η γλώσσα είναι έκφραση της σκέψης, των συναισθημάτων και γενικότερα του εσωτερικού μας κόσμου. Δεν μπορούμε να σκεφτούμε χωρίς γλώσσα, χωρίς λέξεις. Επίσης η γλώσσα μας είναι φορέας πολιτισμού. Όταν γνωρίζουμε τη γλώσσα μας, σημαίνει ότι γνωρίζουμε τον πολιτισμό μας. Ο λόγος μπορεί να εκφρασθεί με ποικίλες μορφές. Μια απ' αυτές είναι η λακωνικότητα. Ο όρος «λακωνικότητα» προήλθε από τους Σπαρτιάτες (Λάκωνες), οι οποίοι ήταν ονομαστοί για τη λακωνικότητά τους, δηλαδή για την ικανότητά τους να εκφράζονται με συντομία και συγχρόνως με ευστοχία. Ο τρόπος έκφρασης αυτός υπήρξε το ιδανικό των αρχαίων Σπαρτιατών. Η αγωγή των νέων στη Σπάρτη στηριζόταν στη διατύπωση πυκνών νοημάτων και εκφράσεων με όσο το δυνατό λιγότερες λέξεις.

Τα πλεονεκτήματα του λακωνισμού είναι ότι συντελεί στην αποφυγή περιττών λόγων, που αλλάζουν συνήθως την κατεύθυνση μιας συζήτησης, συντελεί στην εξοικονόμηση χρόνου, με αποτέλεσμα να εκφράζονται περισσότερες απόψεις σε συγκεκριμένο

χρονικό διάστημα, θέτει σε εκκίνηση το πνεύμα, τη σκέψη και τη φαντασία των ανθρώπων, αφού για την έκφραση του λακωνικού λόγου απαιτείται οξύδερκεια, διατηρεί το ενδιαφέρον του δέκτη, χωρίς να τον κουράζει με περισσολογία και αοριστολογία και δεν επιτρέπει τον αποπροσανατολισμό των ανθρώπων από τη συζήτηση.

Προκειμένου να εκφρασθεί κανείς με λακωνικότητα θα πρέπει να έχει το ανάλογο επίπεδο του συνομιλητή. Γι' αυτό η λακωνικότητα χρησιμοποιείται σε ορισμένες περιστάσεις της ζωής και συγκεκριμένα όταν οφείλουμε σε σύντομο χρονικό διάστημα να πούμε κάτι με σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να γίνει κατανοητό στους ακροατές, όπως τα προγράμματα της τηλεόρασης, οι διάφορες ανακοινώσεις, οι μικρές αγγελίες στην εφημερίδα, οι αφίσες διαφημίσεων. Ακόμη, όταν δίνουμε εντολές σε μικρά παιδιά, όταν μιλάμε με ανθρώπους που δεν κατέχουν καλά τη γλώσσα ή όταν γράφουμε επιστολή σε κάποιο πρόσωπο όχι συγγενικό, καλό είναι να λακωνίζουμε.

Ο λόγος λοιπόν θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από σαφήνεια και ακρίβεια. Γι' αυτό ο λακωνικός τρόπος έκφρασης είναι φιλοσοφική στάση, άποψη ζωής, για την αποφυγή της φλυαρίας, όπως δηλώνει το παρακάτω απόφθεγμα: «το λακωνίζειν εστί φιλοσοφειν».

Ειρήνη Μαγάμες, Β΄ Λυκείου

Γιάννης Σταυρόπουλος Ο νέος Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής

Νέος Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής Καΐρου είναι ο Σταυρόπουλος Γιάννης.

Έχει σπουδάσει Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και κατάγεται από τη Μεσσηνία.

Πέρα από τα καθήκοντα του ως εκπαιδευτικός και Διευθυντής ενδιαφέρεται πολύ για τις τέχνες και τα

γράμματα.

Η αγάπη του για τη φωτογραφία είχε ως αποτέλεσμα τη συμμετοχή του σε έκθεση που οργάνωσε το Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Καΐρου (Ε.Π.Κ.Κ).

Ο ίδιος διοργάνωσε, σε συνεργασία με το Ε.Π.Κ.Κ, σεμινάρια για τη φωτογραφία και τον κινηματογράφο με το φίλο του και διακεκριμένο θεωρητικό της Φωτογραφίας και του κινηματογράφου Πλάτωνα Ριβέλλη.

Ακόμα είναι ο πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής δυο εκδηλώσεων που θα πραγματοποιηθούν στο Κάιρο. Η μια, σε συνεργασία με το Ε.Π.Κ.Κ και το Πανεπιστήμιο του Καΐρου με θέμα «Έλληνες και Αιγύπτιοι Νομπελίστες Λογοτέχνες» και η άλλη, σε συνεργασία με το Ε.Π.Κ.Κ και το Πανεπιστήμιο του Χελούαν με θέμα «Το μυθολογικό αντάμωμα Ελλάδας και Αιγύπτου στο διάβα των αιώνων»

Τον καλωσορίζουμε λοιπόν στο Κάιρο και του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του.

FLORA - PYRAMIDS PAPER MILLS S.A.E.
THE TISSUE MARKET LEADER IN EGYPT

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ :

Address : 8th Of October City, P.O. Box : 17
TEL : (02) 8331400 (8 Lines)
FAX : (02) 8331610
Telex : 23721 PPMUSA LN

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ :

TEL : (03) 5010000
FAX : (03) 5226150

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΑΦΕΣ :

TEL : (040) 3215345
FAX : (040) 2380050

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΟΥΣΣ :

TEL : (065) 307943
FAX : (065) 307943

E-Mail Address : ppm@ppm.com.eg

www.elflora.com.eg/ptmepaperflora

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΙΡΟ

Στον εκθεσιακό χώρο του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η έκθεση φωτογραφίας με θέμα: "Αιχμαλωτίζοντας το φως στην Αίγυπτο" με φωτογραφίες από την Αίγυπτο των εκπαιδευτικών της Αμπετείου Σχολής Μιχάλη Γεράκη και Γιάννη Σταυρόπουλου.

Φωτογραφία
του Μ. Γεράκη

Φωτογραφία του
Γ. Σταυροπουλου

Η φωτογραφία αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο βλέπεις τον κόσμο. Κοιτάζοντάς τον, όμως, με τον τρόπο αυτό, δεν τον ερμηνεύεις, αλλά τον μεταμορφώνεις και τον 'αιχμαλωτίζεις' καταγράφοντας την αποφασιστική στιγμή. Φωτογραφίζοντας, δεν μένεις στην επιφάνεια, προσφέροντας μια ρηχή και ευανάγνωστη εικόνα, αλλά προσπαθείς να αναδείξεις το ασήμαντο εκείνο στοιχείο που θα δώσει μια άλλη διάσταση στο περιεχόμενο. Ενώ η φωτογραφία έχει το πλεονέκτημα της ρεαλιστικής περιγραφής, η πετυχημένη φωτογραφία είναι εκείνη που ξεπερνά τη ρεαλιστική απεικόνιση, χωρίς να την καταργεί. Γι' αυτό και, ενώ το μέσο που χρησιμοποιούμε για τη φωτογράφιση είναι απλό, μια φωτογραφική μηχανή, είναι πολύ δύσκολο να βγάλουμε μια σημαντική φωτογραφία.

Γιάννης Σταυρόπουλος